

Православни Епископ
Епархије рашко-призренске
и косовско-метохијске
Бр. 40
04.02.2010. године
Призрен – Грачаница

ЊЕГОВОМ ПРЕОСВЕШТЕНСТВУ
ЕПИСКОПУ ЛИПЉАНСКОМ Г.
ГОСПОДИНУ ТЕОДОСИЈУ
МАНАСТИР ДЕЧАНИ

Ваше Преосвештенство,

Ценећи Вашу како је назвасте „личну исповест“ коју Нам саопштите недавним обраћањем (акт бр. 8, 28. јануар 2010), а већ дуго се залажући да из Наше Епархије искоренимо, како Ви рекосте неприхватљива понашања, саопштавамо Вам следеће.

Дубоко уверени да ће свако дати најбољи допринос управо личним чињењем, у контексту послатог Нам дописа, очекујемо од Вас одговоре а не савете. Наиме, Ви нисте у позицији да Нам дајете савете већ сте пре свега у обавези да Нам пружате одговоре. Одговори на много пута постављена питања, Ваше Преосвештенство, то је оно што ће бити Ваш највећи допринос миру и љубави у Нашој распетој Епархији. Давањем тих одговора несумњиво је да ћете показати синовску оданост, којом обраћање започињете, те ублажити и своју забринутост и бол, коју, како рекосте да осећате, јер само поштовањем свога надлежног Архијереја заслужићете и поштовање других према себи.

На пример, тражили смо да Нам доставите на увид сву документацију о примљеним од било кога средствима и њиховом утрошку током 2008. године, најкасније до 31. јануара 2009. године (акт бр. 1161 од 20.12.2008) и на исто Вас подсетили другим актом (акт бр. 134 од 4.3.2009. године), али одговор никакав никада није стигао.

Или, много је потврда о томе да уговорате велике инвестиционе послове за манастир Дечане, без обзира на Наше упозорење да исто не можете чинити без Нашег благослова, зашта смо Вам тражили образложење (акт бр. 134 од 4.3.2009), и о чему одговор никакав никада није стигао.

Или, као што тражисмо да наложите епитимију ради духовног опоравка и исцељења, монаху манастира где сте постављени за игумана, који је будући на послушању у Нашој Епископији тајно копирао и износио документа из Наше архиве,

достављајући их Вама (акт бр. 61 од 30.1.2009), и да Нас о наложеној епитимији званично обавестите, одговор никакав никада није стигао.

Или, чињеница да је у манастиру чији сте игуман, од стране тројице монаха, у Вашем присуству, све указује и са Вашим благословом, физички злостављан, Ваш сабрат а Наш цењени сарадник, архимандрит Симеон (Наша званична белешка „Побуна у манастиру Високи Дечани“, август 2008), и да никада за то није затражен опроштај, и поред Нашег виšekратног настојања да Вас подстакнемо на покајање.

Да ли да помињемо и хладноћу, лицемерје, и извештаченост Вашег држања на слави у манастиру Високи Дечани 2008. године, упркос што учинисмо тај корак доласка на заједничко служење ради превазилажења аномалија које сте произвели у односима манастира Дечани према Нама као надлежном Епархијском Архијереју.

Посебна је одговорност што кршите Саборску одлуку везану за обнову према Меморандуму, по којој сте обавезни да Нас благовремено и у потпуности о свему обавештавате, а и сами знате да то не чините, самовољно Нам ускраћујући информације.

Предуго би било наводити сва кршења наших благослова која чините, уосталом, она су свакако трајно забележена у Нашој архиви, али се из ових неколико навода даде видети степен Ваше синовске оданости и монашке послушности.

Несхватљиво је да се са тобожњом бригом обраћате свом духовном родитељу, коме сте отказали послушност (Синаксист у Дечанима 22.12.2008). Када узмогнете достићи минимални ниво покајања за учињене преступе, и поштовања Нас као духовног оца и надлежног Архијереја, тек тада бисте се могли усудити коментарисати однос других клирика према Нама.

Молећи се за Ваше духовно оздрављење,

Епископ рашко-призренски
и косовско-метохијски
+ АРТЕМИЈЕ

Артемије